

‘Een kind gaat nog niet in het verweer’

Het werk van Odile Kinart inspireert leerlingen van kunstschool Atelier Saint Fargeau uit Parijs. Docente Audrey Fontaine begon een project rond de sculpturen van de beeldhouwster uit Genk.

VAN ONZE MEDEWERKER
RUDI SMEETS

GENK | Het artistieke universum van Odile Kinart wordt bevolkt door dikhoofdige figuren met een gelukzalige, haast boeddha-achtige glimlach. Ze bevinden zich altijd in een ontspannen houding, vaak in het gezelschap van dieren: dansend, rustend op een bank, liggend in bad of dobberend op een rimpelloos riviertje. Ze worden verkocht in prestigieuze galerieën van New York tot Tokio. Kinarts website werd de voorbije maand bezocht door kunstliefhebbers uit 42 landen, zoals de Seychellen, Japan, Canada en Oekraïne. Het is langs die weg dat Audrey Fontaine van Atelier Saint Fargeau uit Parijs kennismakte met het werk van de 66-jarige kunstenaar.
‘Ik was bijzonder aangenaam verrast toen ze me contacteerde voor foto’s van mijn beelden’, zegt Odile Kinart. ‘Toen ik op de website van de school de eerste resultaten zag, was ik ontroerd. Mevrouw Fontaine toonde mijn beelden als inspiratiebron voor de jongste leerlingen. Ze kon me geen

Odile Kinart: ‘Dieren zijn meer in harmonie met het leven dan mensen.’ © m

groter compliment geven, want kinderen reageren spontaan op kunst. Ze zijn nog niet of slechts in beperkte mate geconditioneerd door hun opvoeding en omgeving, ze hebben geen vooroordelen. Dat is nu net wat ik wil uitbeelden. Iedere sculptuur refereert aan de toestand waarin wij verkeerden vóór de conditionering. Vanaf een bepaalde leeftijd gaat de mens in het verweer. Hij kapselt zich in, zoekt naar bescherming. Daardoor raakt hij een stuk onbevengelijkheid, puurheid en onschuld kwijt.’

Dat is allicht ook de reden waarom dieren zo’n prominente rol spelen in uw werk.

Odile Kinart: ‘Precies. Dieren zijn veel meer in harmonie met het leven dan de mens. Stel je voor dat je partner je ’s avonds even enthousiast zou begroeten als je hond, je zou er helemaal van ondersteboven zijn. Wie niet van dieren houdt, is zelf een beest. Dat is de reden waarom ik drie beelden heb geschonken aan Greyhounds in Nood Belgium, een vzw die strijd voert tegen de mishandeling van Spaanse windhonden. Die sculpturen worden per opbod verkocht ten voordele van de vereniging. Het is gruwelijk wat ze die beesten aandoen. Ze gieten bijvoorbeeld benzine in de muil

en steken er dan een vlam aan.’

Heel opmerkelijk is dat er in uw nieuwe collectie ook een beeld zit van een figuur op een ezeltje.

‘Totnogtoe heb ik inderdaad vooral honden uitgebeeld, maar ik vind ook ezels heel bijzonder omdat ze verstilling brengen in het landschap. Ze staan daar alsof ze aan het mijmeren zijn. Ik ben blijkbaar niet de enige die dat heeft opgemerkt, want de Nederlandse dichteres Vasalis heeft haar fascinatie voor dat dier uitgedrukt in *Het ezeltje*. Het is een prachtig gedicht, waarin ze op een sublieme wijze verwoordt wat ik bedoel. *Zijn lange, ambren ogen blonken als water, ernstig en bezonken en onpartijdig was zijn blik*. Wat kun je daar nog aan toevoegen? Gevoelens laten stollen in woorden, dat is een ongehoofde gave. Het hoeft niet alleen over dieren te gaan, hoor. Guido Gezelle zegt precies hetzelfde met de verzen *Waarom en kunnen wij niet, mijn vriend, waaromme waaromme toch lijk de blommekens zijn?*

U noemde een van uw nieuwe beelden ‘Far from the Madding Crowd’, de titel van de gelijknamige roman van Thomas Hardy. Is literatuur voor u een inspiratiebron?

‘Niet meteen. Een boek of een ge-

dicht resulteert zelden in een beeld, maar dichters en prozaschrijvers verwoorden wel wat ik denk en voel. Een van mijn favoriete gedichten werd geschreven door Judith Herzberg. *Zullen we, zei ze, samen in een hotelkamer gaan liggen met de pyjama’s aan en dan de knecht taart laten brengen?* Daar zit op een speelse, humoristische wijze alles in verwoord waar mensen zo naar kunnen verlangen. Afzondering en rust in een harmonische omgeving met iets extra’s, eventueel na het bedrijven van de liefde.’

U praat voortdurend over rust en harmonie, maar bevindt u zichzelf ook in die toestand?

‘Was het maar waar. Een kunstenaar is helaas ook een ondernemer. Er komt een pak praktische rompslomp bij kijken. Er gaan nu beelden naar onder meer Frankrijk, Zwitserland, Libanon, Rusland en Dubai. Die geraken niet zomaar op hun plaats. Gelukkig heb ik een fantastische manager, Jef Bijmens. Zonder hem kreeg ik dat niet voor mekaar. Soms is het hectisch. Laat me zeggen dat ik een toestand uitbeeld waar ik naar verlang.’ (lacht)

ONLINE

www.okinart.com